

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Portugalska republika s tem, da ni vknjižila in dala na razpolago Komisiji lastnih sredstev Skupnosti, ki jih za obdobje od 1. januarja 1998 do vključno 31. decembra 2002 dolguje iz naslova uvoza vojaške opreme in sredstev, za uporabo izključno v vojaške namene, in s tem, da ni plačala pripadajočih zamudnih obresti, kar zadeva obdobje od 1. januarja 1998 in 30. maja 2000 ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 9, 10 in 11 Uredbe št. 1552/89⁽¹⁾, in od slednjega datuma dalje pa iz ustreznih določb Uredbe Sveta št. 1150/2000⁽²⁾.
2. Portugalski republiko naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da člen 296 ES ne dopušča, da država članica oprosti carin uvoz vojaških sredstev in izdelkov, razen če bi naložitev plačila takih carin ogrozila bistvene interese varnosti te države članice.

Ker se ne navajajo konkretne trditve, ki bi v tej zadevi utemeljile potrebo po izvzetju od carinskih določb zaradi zagotavljanja zaščite bistvenih interesov njene varnosti, Komisija meni, da portugalski organi niso izpolnili obveznosti iz člena 26 ES, člena 20 Carinskega zakonika Skupnosti⁽³⁾ in posledično skupne carinske tarife.

Ni mogoče dopustiti, da država članica s sklicevanjem na potrebo po cenejšem financiranju svojih stroškov za obrambo ne izpolni svojih obveznosti, ki so neločljivo povezane s solidarnim sofinanciranjem proračuna Skupnosti.

V primeru kršitve predpisanih norm, morajo vse države članice prevzeti temu ustrezne ekonomske posledice, glede na to da se zaradi nezadostnosti tradicionalnih lastnih sredstev in DDV v takem primeru uporabi mehanizem izravnave s prihodkom od „BNP“. Spoštovanje načela dobrega finančnega upravljanja, kot tudi temeljna koncepta pravičnosti in odgovornosti, države članice, ki so dale na razpolago manj lastnih sredstev, kot jih dolgujejo, zavezujejo k temu, da same nosijo posledice, ki iz tega izhajajo za proračun Skupnosti, zaradi česar morajo plačati zneske, ki jih niso odvedle zaradi teh neizpolnitev.

Ta neizpolnitev je trajala do 31. decembra 2002, saj Uredba št. 150/2003⁽⁴⁾ velja od 1. januarja 2003. Šele po tem datumu omenjena uredba pod določenimi pogoji dovoljuje, da se za uvoz določenega orožja in vojaške opreme opustijo carine.

Portugalski organi bi morali za zadevne uvoze vknjižiti carine v skladu z določbami Carinskega zakonika Skupnosti in jih potrditi ter njim ustrezajoča lastna sredstva dati na razpolago Komisiji v skladu s členi 2, 9, 10 in 11 Uredbe št. 1552/89 in ekvivalentnimi določbami Uredbe št. 1150/2000. Zaradi kršitve carinskih predpisov je treba Skupnosti prisoditi znesek, ki ustreza neplačanim lastnim sredstvom. Temu znesku je treba prišteti še zamudne obresti iz člena 11 Uredbe št. 1150/2000.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1552/1989 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa št. 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 150/2003 z dne 21. januarja 2003 o opustitvi uvoznih dajatev za nekatere vrste orožja in vojaško opremo (UL L 25, str. 1).

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji, vložena 27. januarja 2006

(Zadeva C-42/06)

(2006/C 74/15)

(Jezik postopka: francoščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa B. Stromsky, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 27. januarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Belgiji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Kraljevina Belgija s tem, da je za regijo Bruselj-prestolnica določila ureditev odobritve za fizične ali pravne osebe, ki izdelujejo in/ali dostavljajo vreče za zbiranje odpadkov, katere podrobna pravila ne spoštujejo načela sorazmernosti, kršila obvesti iz člena 28 in 30 Pogodbe ES.

— Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Vprašanje odobritve za fizične ali pravne osebe, ki izdelujejo in/ali dostavljajo vreče za zbiranje odpadkov, ni bilo predmet nobenega usklajevanja na ravni Skupnosti.

V teh okoliščinah je nacionalno zakonodajo, ki ureja odobritev za fizične ali pravne osebe, ki izdelujejo in/ali dostavljajo vreče za zbiranje odpadkov, treba presojati v luči členov 28 in 30 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča tak postopek predhodne odobritve, kot ga določa člen 10a odloka regije Bruselj-prestolnica z dne 15. julija 1993 o zbiranju in odstranitvi odpadkov, lahko omeji prosti pretok blaga.

Da pa je z vidika temeljne svoboščine prostega pretoka blaga tak postopek predhodne odobritve utemeljen, mora zasledovati cilj splošnega interesa, ki ga priznava pravo Skupnosti, in spoštovati načelo sorazmernosti, torej mora biti primeren za zagotovitev uresničitve zelenega cilja in ne sme presehati tega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja.

Komisija si lahko predstavlja, da je posamezen postopek odobritve tak, da zasleduje splošni interes varovanja zdravja delavcev in varstva okolja.

Kljub temu pa Komisija meni, da v obravnavani zadevi podrobna pravila postopka odobritve iz člena 10a odloka ne spoštujejo načela sorazmernosti, saj ta postopek ni zlahka dostopen.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Češki republiki, vložena 30. januarja 2006

(Zadeva C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Jezik postopka: češčina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa L. Jelínek in W. Wils, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 30. januarja

2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Češki republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Češka republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi⁽¹⁾, ki izhajajo iz člena 3(3), člena 6(1) glede „katerih koli tehničnih ukrepov, ki jih zadevna oseba izvaja v vednosti, da si prizadeva za ta cilj, oziroma ob verjetnosti, da ve, da si prizadeva za ta cilj“, iz člena 6(3), 6(4), prvi, četrti in peti pododstavek, člena 7(1)(2), člena 7(2), člena 8(2) glede „naprav, izdelkov ali komponent iz člena 6(2)“ ter iz člena 8(3), člena 10(1) in člena 11(2) in da, v vsakem primeru, o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

2. Češki republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive v notranji pravni red, se je iztekel 1. maja 2004.

⁽¹⁾ UL L 167, 22.6.2001, str. 10.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena 1. februarja 2006

(Zadeva C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Jezik postopka: španščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata F. Simonetti in S. Pardo Quintillán, zastopnici, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 1. februarja 2006 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Španiji.